

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **O. S.**
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: **JUDr. J. P.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2022, č. j. MSK 46691/2022, ve věci
povolení nakládání s vodami a schválení stavebního záměru „DČOV a likvidace vyčištěných
odpadních vod pro Chatu X v k. ú. X“,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 4. 11. 2022 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. č. j. MSK 46691/2022 ze dne 31. 8. 2022, jímž bylo zčásti potvrzeno a zčásti změněno prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín č. j. OŽP/130269/2021/Kru ze dne 26. 1. 2021. Prvostupňovým rozhodnutím bylo k žádosti právnické osoby SVIJON s. r. o. výrokem I. povoleno nakládání s vodami (vypouštění předčištěných odpadních vod do vod podzemních na pozemku parc. č. XA v k. ú. X) a výrokem II. byl ve společném územním a stavebním řízení schválen stavební záměr nazvaný „DČOV a likvidace vyčištěných odpadních vod pro chatu X v k. ú. X“ na pozemcích st. p. XB, parc. č. XA, parc. č. XC a XD v k. ú. X. Žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí toliko v části týkající se účastenství v řízení.
2. Žalobkyně v žalobě předně uvedla, že je vlastnící pozemků bezprostředně sousedících s pozemky, na nichž má být realizován povolovaný záměr. Vzhledem k tomu, že záměr má být vybudován ve vzdálenosti 2 m od jejích pozemků a je realizován na málo propustném podloží, má žalobkyně obavu z toho, že na její pozemky budou vtékat předčištěné odpadní vody. Ve vztahu ke správním rozhodnutím žalobkyně uvedla, že správní orgány v důsledku ignorování žalobkyniných námitek nedostatečně zjistily skutkový stav. Správní orgány nekriticky vycházely z hydrogeologického vyjádření Ing. K. z ledna 2021, přestože ten byl zpochybněn oponentním posudkem, který pro žalobkyni v říjnu vypracovala Dr. M. za společnost GEOLOGICKÁ SLUŽBA s. r. o. Žalobkyně za zásadní nedostatky správních rozhodnutí označila nestanovení bilance zasakování vod, nevymezení způsobu zasakování vod, nevyhodnocení geologických poměrů, nezohlednění rizika kontaminace podzemních vod a eroze půdy. Dále žalobkyně uvedla, že přestože se záměr týká tří pozemků, jeden z nich (parc. č. XA) není v hydrogeologickém posudku vůbec zohledněn.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 13. 12. 2022 navrhl žalobu zamítnout, kdy pro korelaci žalobních a odvolacích námitek předně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Ke zpochybněnému hydrogeologickému vyjádření uvedl, že správní orgán neměl pochybnosti o správnosti jeho závěrů. Oponentní posudek Dr. M. nebyl ve vodoprávním řízení žalobkyní předložen; žalovaný navíc podotkl, že vycházel z hydrogeologického vyjádření z ledna 2021, nikoli z vyjádření staršího, na něž zřejmě reaguje oponentní posudek. Následně se vyjádřil k jednotlivým tvrzeným nedostatkům ve skutkových zjištěních, které má za nedůvodné. Hydrogeologický posudek se zabýval záměrem jako celkem na všech pozemcích, kde byl povolen.
4. Žalobkyně v replice ze dne 22. 2. 2023 uvedla, že opravený posudek Ing. K. z ledna 2021 nebyl žalobkyní při nahlížení do spisu zaznamenán, požádala proto o zjištění, kdy a jakým způsobem byl opravený posudek založen do správního spisu. Pokud se týče opraveného posudku, na jeho základě došlo k odstranění dílčího rozporu ve způsobu zasakování vod mezi původním posudkem a dokumentací pro vydání společného povolení.
5. K dotazu soudu žalovaný přípisem ze dne 16. 3. 2023 sdělil, že vyjádření hydrogeologa z ledna 2021 bylo doloženo žadatelem, a to – dle poznámky na titulní straně – dne 29. 11.

2021. Bylo tedy součástí spisu, když do něj žalobkyně nahlížela (ve dnech 15. 12. 2021 a 19. 8. 2022).

6. Žalobkyně v následném podání ze dne 18. 4. 2023 uvedla, že dle vědomí žalobkyně nebyl opravený posudek Ing. K. součástí spisu, když do něj nahlížela. Dle žalobkyně situace nasvědčuje tomu, že spis nebyl řádně veden a jí bylo upřeno právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim.
7. Do řízení vstoupil v pozici osoby zúčastněné na řízení JUDr. J. P.
8. Žalobkyně požádala o přiznání odkladného účinku žaloby, její žádosti nebylo usnesením č. j. 25 A 116/2022-34 ze dne 12. 1. 2023 vyhověno.
9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
10. Pokud se týče skutkového stavu, soud zjistil, že správní řízení bylo zahájeno na žádost stavebníka SVIJON s. r. o. ze dne 8. 11. 2021 o vydání společného povolení stavebního záměru „DČOV a likvidace vyčištění odpadních vod pro Chatu X v k. ú. X“ a žádost o povolení k vypouštění odpadních vod. K této žádosti je připojeno hydrogeologické vyjádření z ledna 2021. Dne 1. 12. 2021 vydal Městský úřad Nový Jičín oznámení o zahájení společného řízení, které bylo mj. dne 3. 12. 2021 doručeno žalobkyni, která dne 15. 12. 2021 přišla nahlížet do spisu. Žalobkyně dne 17. 12. 2021 doručila prvostupňovému orgánu své nesouhlasné stanovisko k oběma žádostem stavebníka. Městský úřad Nový Jičín rozhodnutím č. j. OŽP/130269/2021/Kru ze dne 26. 1. 2022 žádostem stavebníka vyhověl a vydal jak povolení k nakládání s vodami, tak schválení stavebního záměru. (Rozhodnutím č. j. MUNJ-11212/2022/OŽP-Kru ze dne 2. 2. 2022 byly v opraveny zřejmé nesprávnosti předešlého rozhodnutí.) Žalobkyně napadla prvostupňové rozhodnutí odvoláním ze dne 14. 2. 2022, jemuž napadeným rozhodnutím vyhověno nebylo (prvostupňové rozhodnutí bylo změněno jen v části týkající se účastenství).
11. Soud se nejprve zabýval námitkami ohledně vedení spisu a hydrogeologického vyjádření ing. K. Hydrogeologické vyjádření datované lednem 2021 se ve spise nachází založené za žádostí stavebníka (poř. č. 5) a je uvedeno jako součást dokladů přiložených k žádosti v oznámení o zahájení společného řízení ze dne 1. 12. 2021 (poř. č. 7). Na toto vyjádření reagují i správní rozhodnutí obou stupňů. Ve spise o dodání nového posudku nesvědčí nic, kromě tužkou uvedené poznámky na posudku „opravený HG posudek“.
12. Ze spisu není zřejmé, dokdy byl jeho součástí neopravený posudek a odkdy opravený posudek. Žalovaný uvedl, že se domnívá, že onen opravený posudek byl součástí spisu již od okamžiku podání žádosti, tedy od 29. 11. 2021. Toto tvrzení se nejvíce soud pravděpodobným, neboť skutečnosti, že opravený posudek byl doplněn později, nasvědčuje podání žalobkyně ze dne 18. 8. 2022, kde vytýká posudku jedinou vadu, a to opomenutí parcelního čísla XA. Ve spise založený posudek však toto číslo obsahuje. Lze proto spíše usuzovat, že verze s parcelním číslem XA byla vložena do spisu až po vznesení žalobkyniny námitky ohledně parcely tohoto čísla. Jestliže došlo k pozdějšímu doplnění posudku, nemuselo to však nutně muset znamenat vadu, vedoucí automaticky ke zrušení napadeného rozhodnutí. Ne každá procesní vada je totiž důvodem pro kasační zásah správního soudu.

Důvodem pro takovýto zásah je jen vada řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 Ads 57/2004-59 ze dne 14. 10. 2005, o vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nejedná, pokud lze dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdyby k vadě řízení vůbec nedošlo (srov. též rozsudky č. j. 8 Afs 102/2005-65 ze dne 8. 3. 2007 a č. j. 2 As 322/2016-39 ze dne 22. 3. 2017). Žalobkyně však v projednávané věci netvrdí, že by nový posudek obsahoval údaje, které kdyby znala, tak by procesně postupovala jinak, nebo by reagovala jinak. Naopak nový posudek ji vedl k omezení žalobních bodů o bod týkající se způsobu zasakování vod. Dále soud poukazuje na skutečnost, že žalobkyně se v námitkách ze dne 16. 12. 2021 – tedy v jediných námitkách podaných v koncentrační lhůtě – k hydrogeologickému vyjádření v jakékoli podobě vůbec nevyjadřuje.

13. Pokud se týče námitek žalobkyně ve věci samé, soud konstatuje, že ve správním řízení byla účastníkům stanovena lhůta dle § 94m odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů, k uplatnění námitek a důkazů s poučením, že k pozdějším námitkám, případně důkazům nebude přihlíženo. Jestliže žalobkyně předložila oponentní hydrogeologické stanovisko až v řízení před soudem, je tento důkaz zjevně opožděný, a z podání žalobkyně neplyne nic, co by jí bránilo uvedený důkaz předložit již dříve. Proto jej soud neprovedl a nepřihlížel k němu. Stejně tak soud hodnotil napadené rozhodnutí optikou toho, jak se vypořádalo s tím, co žalobkyně uvedla během správního řízení, a to zejména před uplynutím koncentrační lhůty.
14. Pokud se týče námítky nestanovení bilance zasakování vod, tato nemusela být stanovena v hydrogeologickém vyjádření, neboť je obsažena v dokumentaci pro společné povolení stavby, zpracované Ing. L. N., autorizovaným inženýrem pro vodohospodářské stavby.
15. Žalobkyně dále namítala, že geologické poměry nebyly řádně vyhodnoceny, neboť ve vyjádření není řádně popsána a vyhodnocená skladba geologického souvrství určeného k jímání odpadních vod a nebyla provedena průzkumná sonda nebo vsakovací zkouška. K tomu soud ve shodě se žalovaným uvádí, že hydrogeolog lokalitu z hlediska geologického popsal a je z něj zřejmé, že vsakování bude probíhat do málo propustného horninového prostředí o koeficientu filtrace v řádu $n \cdot 10^{-6} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$. Provádění průzkumných sond nebo vsakovacích zkoušek není pro daný typ řízení obligatorní.
16. Žalobkyně namítala možnou kontaminaci podzemních vod, kdy dno vsakovacího prvku by mělo být umístěno alespoň 1 m nad ustálenou hladinou podzemní vody. Dle hydrogeologického vyjádření mají být dna vsakovacích prvků ve stejné úrovni jako hladina podzemní vody. Uvedené tvrzení žalobkyně nebylo vzneseno v průběhu správního řízení a neopírá se ani o ustanovení právních předpisů. Není tedy způsobilé vyvrátit závěry hydrogeologa, který kontaminaci v okruhu nad 10 m vyloučil, neboť předčištěné odpadní vody budou vypouštěny do vod podzemních prostřednictvím horninové vrstvy. V oblasti do 10 m, kde lze připustit zbytkové bakteriologické znečištění, se nenacházejí žádné objekty určené k jímání podzemní vody.
17. V poslední námitce žalobkyně uvedla, že se napadené rozhodnutí nezabývá dostatečně rizikem eroze půdy. Toto riziko však ze spisu neplyne, a žalobkyně jej také v dostatečné míře netvrdila a neosvědčila, jak soud uvedl již v rozhodnutí o dokladném účinku. Tvrzení o možné erozi zůstalo v rovině pouhé nepodložené domněnky.
18. Žádná ze žalobních námitek tedy nebyla shledána důvodnou, a soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

19. Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud jí neuložil v řízení žádnou povinnost ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 30. května 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu